

Det Affnit, som derefter fattes under Forhandling, var det, der vedrørte Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, nemlig Lovforslagets § 9, 2, Udgiftspost 4 (se Tillæg A. Sp. 33—34), hvortil hører af Betænkningen Nr. 77 (se Tillæg B. Sp. 197—98) med Endringsforslaget Nr. 63 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B. Sp. 493—94); Lovforslagets § 21, 1ste Del, I—XIV. (se Tillæg A. Sp. 95—136), hvortil hører af Betænkningen Nr. 122—79 (se Tillæg B. Sp. 251 ff.) med Endringsforslag Nr. 93—145 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B. Sp. 501—12); Lovforslagets § 27, III. (se Tillæg A. Sp. 229—36), hvortil hører af Betænkningen Nr. 269—83 (se Tillæg B. Sp. 449 ff.) og Endringsforslag Nr. 254—63 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B. Sp. 533—38) samt Lovforslagets § 28, III. c. Nr. 5—6 (se Tillæg A. Sp. 253—54).

**Første Viceformand** (Scharling): Forinden jeg giver den ærede Ordfører Ordet, skal jeg gøre opmærksom paa nogle Rettelser, som herved foretages i Endringsforslagslisten, nemlig i Endringsforslag Nr. 118 rettes Kontoen „IV. C. Udgift 1. 5. b.“ til „IV. C. 1. Udgift 5. b.“ — Endringsforslag Nr. 254 skal læses saaledes: „5aarigt“ rettes til: „3aarigt“. — I Endringsforslag Nr. 258 skal Teksten lyde saaledes: „Til Anbringelse af en Gravsten med Inscription paa Hans Tausens Gravsted i Ribe Domkirke i Firehundredeaaret efter hans Fødsel.“

**Ordføreren** (H. Holm): Heller ikke paa Kultusministeriets Budget er der i Aar store Stridsspørgsmaal, men jeg maa beklage, at en Del, og det ikke ganske uvigtige Sager, have maattet udsættes til 3dje Behandling. Disse Udsættelser vare imidlertid nødvendige, hvis vi skulde have Finansloven til 2den Behandling i Begyndelsen af Januar Maaned; thi det viste sig ved det Samraad, vi havde med den højtærede Minister den sidste Dag for Julferien, at der var adskillige Punkter, hvor den højtærede Minister havde nye eller dog ændrede Forslag at stille og, at der var andre Punkter, hvor Udvalget maatte kræve saadanne Forslag. Under disse Omstændigheder vare vi altsaa nødt til at overveje, hvad der vilde være

rettest, at udsætte disse enkelte Spørgsmaals Behandling til senere, eller at udsætte hele Finanslovens 2den Behandling, til de kunde afgøres. Havde vi gjort det sidste, vilde vi rimeligvis ikke have kunnet faa Finansloven til Behandling før om en Maanedes Tid eller faa. Det forekom os derfor utvivlsomt, at vi vilde fremme hele Behandlingen af Finansloven bedst ved nu at afgøre de Sager, man var færdig med, og faa mellem 2den og 3dje Behandling at samle Arbejdet paa de Sager, man ikke havde kunnet blive færdig med og paa de nye, der vilde fremkomme.

Det første Endringsforslag, som angaar Kultusministeriets Budget, er stillet til § 9, hvor det drejer sig om en lille Forhøjelse af Graverens og Kirkeværgens Løn ved Brøndshøj Kirke. Udvalget har ikke fundet Anledning til at tiltræde denne Forhøjelse og foreslaar, at disse 130 Kr. skulle udgaa. — Hovedbudgettet findes paa § 21; men inden jeg gaar over til de enkelte Endringsforslag der, skal jeg omtale et Samraad, vi havde med den højtærede Minister angaaende Kontoen for ministerielle- og Kontorudgifter. Det vil jo være i det høje Tings Grundring, at Statsrevisionen i de senere Aar gentagne Gange har haft Anledning til at gøre nogle Udsættelser med Hensyn til denne Konto. Ifølge Statsrevisionens Betænkning over Regnskabet for 1891—92 var der paa denne Konto en Underkonto, som hed „Forstelligt“, og som var opført med 7,361 Kr. 39 Ø. Man forespurgt, hvad den var anvendt til, og man fik det Svar fra Ministeriet, at det vilde være umuligt for Ministeriet i det enkelte at sige, hvortil Summen var anvendt, idet man nemlig havde fulgt den Praksis, at man, naar man et Aar havde overskredet Kontoen for ministerielle- og Kontorudgifter, havde overført det Beløb, den var overskredet med, til det følgende Aar, og ført det op under Posten „Forstelligt“. Det var altsaa en Sum, som efterhaanden var opsummeret fra forstellige Aar, og det vilde være umuligt at sige, hvorfra den i det enkelte stammede. Det kunde i alt Fald ikke oplyses uden en overordentlig omstændelig Underforskning. Statsrevisionen erklærede dette for stridende mod god Regnskabsorden, og Landstingsudvalget, som behandlede Statsrevisionens Betænkning, sluttede sig